

Krav paa Statskassen, naar de paa Grund af Alder eller Svagelighed se sig nødtvungne til at søge deres Afsted. Af deres bestedne Lønning ere de ikke i Stand til at affe faa Meget, at de derfor kunne skaffe sig en endog meget tarvelig Alderdomsforsørgelse, og da deres anstrængende Tjeneste lægger ganske Beslag paa deres Tid, kunne de heller ikke opnaa et saadant Gode ved Hjælp af de Smaaafdragter, som ellers ofte underordnede Bestillingsmænd have ved et eller andet mindre Bierhverv. Disse Funktionærer ville derfor i Almindelighed være henviste til at søge Hjælp af Inderrigsministeriets Understøttelseskasse; men dels raader denne over altså begænsede Midler til blot at kunne tilfredsstille en ringe Del af de Krav, der saaledes vilde kunne blive Spørgsmaal om at stille til den, dels ere de Bidrag, som ifølge de gjældende Bestemmelser kunne gives af Understøttelseskassen, saa smaa, at de ville være utilstrækkelige til blot at skaffe de Vedkommende en tarvelig Forsørgelse, og hertil kommer, at denne Hjælp er en Raadesag og derfor, selv om den gives efter et nok saa samvittighedsfuldt Skjøn over de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder, dog maa siges at fremtræde under en Form, der gjør det lidet tiltalende for en gammel veltjent Bestillingsmand at skulle tage sin Tilflugt til den. At denne Tilstand er uheldig, vil erkjendes, og det ses ikke rettere end, at den indeholder en Uretfærdighed mod disse Funktionærer, idet Staten, der tilfulde tager Nyttens af deres Arbeidskraft, ogsaa maa have en Forpligtelse til, naar de ikke længere kunne udføre deres Tjeneste, at skaffe dem en saavidt mulig forgri Alderdom, til hvilket Døds Opnaelse den heromhandlede Bestemmelse er optagen i Forslaget. — Til Vedkommelsen af de Udgifter, som Forslagets Vedtagelse vil medføre for Statskassen, skal her oplyses, at Antallet af disse Funktionærer, saafremt Bestemmelsen i Lovforslagets § 11 om, at Postbude ved Provindsposthusene skulle ansættes af Staten, vedtages, vil andrage 548, nemlig: 244 Postbude i Kjøbenhavn, 200 Postbude ved Provindsposthusene, 92 Palmestre ved de bevægelige Postkontorer og 12 Postkonduktører, til hvilke der aarlig udredes et samlet Lønningsbeløb af ca. 52,000 Kr., saaledes altsaa, at Statens aarlige Understøttelsesbidrag af 5 pCt. af Lønningen vil udgjøre ca. 26,000 Kr. — At gifte, ikke pensionsberettigede Bestillingsmænd af Postvæsenets Underklasser lide Afkortning i deres Lønning til Forsørgelse af deres eventuelle Enter, er ifkun billigt, og naar i Forslagets Bestemmelse herom Afkortningsprocenten ifkun er sat til 3 pCt. af Lønningen og ikke som ved

Bestillingsmændene i 4de Lønningsklasse til 5 pCt., er dette sket under Hensyn til, at de vedkommende Funktionærer antages banffelig at kunne affe et større Beløb af deres aarlige Indtægter.

De Grunde, som ovenfor ere anførte for at lade Staten træde hjælpende til i det Døds at skaffe Postvæsenets fast ansatte underordnede Bestillingsmænd en Alderdomsforsørgelse, tale ogsaa for, at en lignende Hjælp ydes Landpostbudene. Da disse imidlertid staa i et løsere Forhold til Postvæsenet, idet de ere kontraktmæssig antagne paa kort Opsigelse og imod Bedeslag, der fastsættes efter deres Tjenestes Omfang, lader det sig ikke gjøre at ordne dette Forhold for Landpostbudenes Vedkommende som for de ovennævnte Bestillingsmænd; men Forudsætningen maa her blive, at Landpostbudene danne et Forbund, hvis Organisation frembyder den Fasthed, som er fornøden, for at Statshjælpen kan ydes. I Overensstemmelse hermed er der i Paragraf 9 optaget en Bestemmelse om, at der af Statskassen, saafremt de heromhandlede Bude danne en for hele Landet gjældende Forening til Enter- og Alderdomsforsørgelse, skal til en saadan kunne gives et aarligt Tilskud af indtil et Beløb lige med Medlemmernes aarlige Bidrag til Foreningen, dog ikke over 5 pCt. af de vedkommende Postbudes Lønninger. Hvis samtlige Landpostbude indtraadte som Medlemmer i denne og Tilskudet bestemtes til den højeste Procent, vilde dets Størrelse, da der aarlig anvendes omtrent 1,000,000 Kr. til Lønning af Landpostbude, andrage c. 50,000 Kr.

ad § 10.

Bed nærværende Paragraf er den hidtil bestaaende fortrinnsvis Afgang for visse Militære til, naar de iøvrigt have den fornødne Fagdannelse, at ansættes i visse Bestillinger under Postvæsenet i Overensstemmelse med de ved allerhøjeste Resolution af 29de September 1860 givne Regler fremdeles holdt i Kraft. Dog vil denne Bestemmelse som Følge af de her foreslaaede forandrede Lønninger og Benævnelser fremtidig være at forandre saaledes, at den finder Anvendelse med Hensyn til Postmesterbestillinger paa 1,400 Kr., hvilke svare til de Postexpeditionsbestillinger, hvortil de omtalte Personer efter Loven af 2den Juli 1870 havde fortrinnsvis Afgang.

ad § 11.

De i den tilsvarende Paragraf i Loven af 2den Juli 1870 indeholdte Ord: „samt til Lønning for Opsynsmændene ved Post-